

Planetaarse Teadvuse Integratsiooni Instituut

PÕRGU ja selle võimalik tulevik

<http://www.together-info.ru/ru/info-portal/channelingi/ad-i-ego-vozhnoe-budushee-statya-pervaya/>

Tervitan teid! Mina olen üks põrgu juhtidest ja tahan täna jutustada täpsemalt sellest astraalmaailmast, milles asun ning keerulisest olukorrast, millesse põrgu on sattunud, inimeste ja põrgu esindajate võimalikest suhtlemisvõimalustest.

Tean hästi inimeste üldiselt omaksvõetud seisukohta minu reaalsusest ja mõistan selle põhjusi. Täna tahan esitada põrgut pisut teisest küljest, pidades silmas kõiki selle negatiivseid külgi, kuid paljastan ka positiivsed küljed. Mul pole mõtet teid spetsiaalselt sinna meelitada, satub ju surma järel niigi suur hulk inimesi põrgusse. See on kummaline, et võimas põrgu mõju inimeste elule on saanud pigem põrgu hädaks kui kasuks. Selles artiklis selgitan kujunenud olukorra põhjust ja räägin põrgust täpsemalt.

Põrgu on astraalmaailm, mis oli algselt inimteadvuste poolt kujutletud reaalsus, inimeste looming. Sotsiaalse süsteemi toel omandas see tasand sellise jõu, et väljus inimeste kontrolli alt ja toimib nüüd vastupidiselt, kontrollides inimkonda. Kontroll toimub teadvuse hõivamisega, varjutades väga tugeva emotsionaalse mõjuga inimeste mõistuseid. Nt inimest ahvatlev rumal tegu või kahjulik harjumus osutub sageli nii tugevaks just seetõttu, et põrgu mõjutus kütab spetsiaalselt tagant inimese sellist soovi. Seejärel, kui harjumus on võimendunud, tekib inimest kontrolliv programm, mis saabki sidesõlmeks inimese ja põrgu vahel. Seepärast pole tähtis, kas inimene usub põrgu olemasolu või mitte, kardab surma järgi sinna sattuda või mitte, sinna sattumise tõenäolisus on igal inimesel üsna suur.

Kõige levinum juhtum on selline, et surses annab inimene põrgule olulise osa oma teadvusest, mis äsjamöödunud elust mälestusi alles hoiab. Astraalmaailma sattudes alustab teadvuse see osa omaette tegutsemist ja on võimeline põrgu juhtide tellimusel suhtlema elavate inimestega. See surnud inimese põrguelanikuks saanud teadvuse osa, mis on suuteline elavate inimestega suhtlema, on tont. Astraaltasandil olles pole see astraalprojektsioon, kuna pole inimkujutluse loodud, vaid on otseses

mõttes tema osa. Põrgu lihtsalt vangistab inimese selle osa ja tavaliselt enam lahti ei lase.

Inimese teised osad aga, sellised kui hing, olemus, alateadvus, lähevad üle teistesse ruumidesse, kust nad kehastusse olid tulnud. Hing tavaliselt käib läbi paradiisist, puhastudes inimteadvuse emotsionaalsetest seostest ja ühineb seejärel oma Kõrgema Minaga. Alateadvus läheb Maa alumistesse maailmadesse ja mõned tema osad teistesse paralleelsetesse reaalsustesse või galaktika maailmadesse, kus eksisteerivad teised tsivilisatsioonid, kus see inimene varem oli kehastunud. Põrgu saab omale peaaegu kõige tähtsama – mälestuse viimasest elatud elust ja selle jooksul omandatud kogemused. Selle tagajärjel, kui inimene uuesti kehastub, ta tavaliselt eelmise elu sündmusi ei mäleta, sest tal puudub seda informatsiooni säilitav osa. Kahjuks on see saanud juba peaaegu reegliks, milles on vaid üksikuid erandeid.

Teid võib hakata huvitama, kuidas siis mõned meenutavad oma eelmisi elusid nt hüpnoosi all või sügavas meditatsioonis. Teine levinud eelmiste elude meenutamise näide on buda laamad, kellest mõned suudavad jälgida oma endisi elusid kümneid kehastumisi tagasi.

Selline võimalus avab alateadvuse, mis säilitab mälestust kõikidest eelmistest eludest. Kui inimene ümbritsevat maailma tajub, salvestuvad tema muljed tema olemise kahes osas – aktiivses või igapäevases ärkveloleku teadvuses ja alateadvuses. On hästi tuntud juhtumid, mil inimene on mingi informatsiooni ammu unustanud kuid see meenub ekstreemses olukorras – vajalikud andmed saadakse kätte alateadvusest või ärkavad koguni ammu kaotatud võimed. Alateadvus säilitab absoluutselt kõik inimese kõikide elude jooksul omandatud kogemused, kuid kaugeltki mitte alati ei saa nende valdaja neid kasutada.

Kogu vajalik informatsioon säilib tavaliselt aktiivses mälus, mida võiks võrrelda kompuutri operatiivmälega, hoides kättesaadavuses kõike mida iga sekund võib vaja minna. Sügavates meditatsioonides või hüpnoosi all võivad inimesele meenuda alateadlikud mälestused viimaste kehastuste sündmuste kõigis üksikasjades. Taolist praktiseerivad budistlikud meistrid, mille tõttu nendel ärkab selles suhtes teadlikkus. Kuid küsimus on selles, kas neid teadmisi saab südamelähedase informatsiooni uudistamise asemel praktiliseks muuta.

Et eelmiste elude kogemused reaalselt kogemusteks saaksid, mida ära kasutada, on vaja tolle teadvuse osa toetus, mis konkreetselt elas tolles konkreetses kehastuses ja teadlikult tegutses. Kuna teadvuse taoline osa satub kõige sagedamini põrgusse, jääb see järgmises kehastuses inimesele kättesaamatuks, seetõttu taastuvad minevikus omandatud omadused ja võimed iseeneslikult väga harva. Inimesel tuleb alateadvuse toetusele tuginedes enamasti neid uuesti omandama asuda. Sageli toimub sellise võime taastumine paljudel kiiremini kui nullist alustajatel. Aga kui täiustumises osaleks eelmistest kehastustest tulnud teadvuse aktiivne osa, omandaks inimene unustatud võimed momentaalselt, kulutamata selleks aastaid või tervet elu.

Minu meelest oleks see õiglane, on ju inimene minevikus juba kulutanud aega selle võime omandamiseks ja selle teekonna taaskordne läbimine ei paku enam uudsust ega huvi. Alateadlikult tunnevad seda paljud, seetõttu saab isikuline areng sageli rutiiniks ja mõned jätavad oma algatused poolele teele maha või ei vaatagi

enam enesetäiustamise poole. Põhjus ongi just selles, et inimese uuendamiste võimalusteks mõeldud taaskehastumiste printsiip varemomandatu kordamisel ei realiseeru enam ammu. Praegu libiseb inimene iga uue kehastumisega oma arengus pigem tagasi, kaotades sellegi, mille varem omandas.

Esimese osa elust kulutab ta selleks, et meelde tuletada neid võimalusi, mida kunagi juba omas ja seda nimetatakse sotsialiseerimiseks. Tavaliselt sellega kõik piirdubki, sest sootsiumi võtteid omandades kinnistab inimene ennast jäikadesse programmidesse ja omandatud kvaliteedid ja omadused ei võimalda isiklikus arengus uut sammu astuda. Nt kui nooruses õppis inimene arstiks või programmeerijaks, on suur tõenäosus, et edaspidi läheb ta eeskätt nende isiklike omaduste arendamise rada mida nõuab tema amet. Need võimed on tavaliselt aktiivsed elu alguses ja sootsium avab need selleks, et inimene avaks ennast selles suunas, millest on huvitatud süsteem. Teised omadused aga, mis inimest mitmesuguste huvide realiseerimisel toetada saaksid, tulevad vaevaliselt.

Inimene tunnetab tavaliselt alateadlikult, et üks või teine tema võime on tugev ja tal on soov seda väljendada. Sellist pürgimust toetavad eelmised kehastused, mis siiani inimeses alateadvuse tasandil edasi elavad ja need ärgitavad soovi kaotatud võimete taastamisele. Ometi juhtub harva nii, et inimeses avaneb hiilgav talent, mille realiseerimiseks pole vaja kulutada lisajõupingutusi. Sagedamini tuleb enda kallal väljapaistvate tulemuste saavutamiseks vaeva näha. Sellest on huvitatud süsteem, küttes inimeses üles soovi töötada materiaalsete hüvede omandamiseks, samaga kitsendades selle tulemuslikkust, sest süsteemil on lihtsam juhtida keskpäraseid inimesi kui eredaid talente.

Teisest küljest, kui inimühiskonnas väljenduksid isiklike omaduste ja võimete rohked mitmekülgsused, siis toimuks inimkonna arengus tõeline hüpe ja tekiks võimalus sellelt kunstlikult teelt, mida praegu vastavad jõud ülal hoiavad, ära minna. Ma mõtlen tehnoloogilist progressi, mille käigus inimese tõelised oskused ja võimed asendatakse kunstlike seadmetega, mille tagajärjel inimesed tegelikult ei arene vaid degradeeruvad.

Igaüks teist on elanud Maal juba tuhandeid elusid, jõudes katsetada ennast paljudes suundades ja sisuliselt pole enam sellist omadust, mida igaüks teist poleks omanud. Ühe või teise oskuse või võime taastamise tõenäosus sõltub tahte tugevusest ja mida suurem see on, seda tugevam side taastub alateadvuse selle osaga, kus omandatud kogemused asuvad. Kuid selline talentide taastamise teekond nõuab palju jõudu ja aega. Samas aeglustab sotsiaalsüsteem inimese arengut ja valdavalt blokeerib selle üldse, sest pidev energia kulutamine nõrgestab tahet, samuti moonutab selle seisundi, milles inimene tegelikult tegutseda tahaks.

Kui inimene saaks taastada seose oma teadvuse tolle osaga, mis põrgus asub, siis oleks võimete ja oskuste taastamine momentaalne, nõutav kvaliteet lihtsalt taasaktiveeruks. Kahtlemata oleks selline arenguteekond igale inimesele palju ihaldusväärsem, veelgi enam – see oleks ka palju loomulikum. Peale selle, uute energiatega Maale saabumisega saab selline võimete aktiveerumine järjest aktuaalsemaks. See energiatega laine hakkab soodustama inimese nende omaduste arenemist, mida ta omas juba sadu kehastusi tagasi või koguni selliste, mida ta pole veel omanudki, kuid mille kehastamise potentsiaal on säilinud alateadvuse tasandil.

Kuna energia juurdetulv saab olema väga võimas, siis saab samuti olema tugev ka soov ebatavalises suunas areneda. Inimene hakkab tahtma teha otseses mõttes hüpet, ootamata pikki aastaid kuni tema võimed pingsa praktiseerimisega kristalliseeruvad.

Saabuvad energiad saava olema niivõrd mitmekesised, et inimestel tekib rohkesti ideid, mis hakkavad neid innustama katsetada ennast paljudes eneseväljendustes. Kui inimesed ei õpi oma uusi oskusi ja võimeid momentaalselt realiseerima, siis saabuv energiaturv hakkab oma mitmekesisusega lihtsalt ärritama tähelepanu, mis ei vii isiklike vibratsioonide tõusule vaid kibestumisele. Ometi inimese teadvuse aktiivne osa, mida too ühes oma eelmises elus valdas, võib saada kaarsillaks tema praeguse teadvuse ja alateadvuse vahel. Seega ei tule enam mingi omadusega kaotsiläinud sidet taastada. Selline side hakkab toimuma momentaalselt tänu sellele, et inimene saab tagasi selle osa endast, kes valdab kõiki neid vajalikke kogemusi ja saab organismi varjulolevad võimalused sisse lülitada.

Võib tekkida küsimus – milliselt siis toimub väikeste laste võimete aktiveerimine? On teada juhtumeid, mil muusikat mitteõppinud laps istub klaveri taha ja mängib maha keerulisima partii. Taoliste imede põhjus seisneb selles, et elu alguses on inimesel eriti tugev side oma alateadvusega ja eelmiste kehastuste kogemused asuvad tema pinnal. Kuid kasvatus jätkudes saab inimesta juures taas sotsiaalsüsteemi poolt programmeeritud ja omandatud programmid saavad alateadvusse laskumisel takistajateks. Seetõttu on täisealisel inimesel alateadvusega kontakteerumine võimalik vaid teadvuse muudetud seisundis, mil harjumuspärane argiteadvus on ajutiselt pärsitud või elu kriitilistel momentidel, kui argiteadvusel on vaja kiiresti saada uusi võimalusi. Taolistel ekstreemsetel juhtudel taastuvad unustatud võimed ajutiselt ellujäämise tagamiseks, kuid kuna teadvuse ja alateadvuse vahel pole tugevat sidet loodud, siis haihtub korraks aktiveerunud omadus kiiresti.

Ma esitan kõiki neid arutlusi võimete ja omaduste aktiveerimisest selleks, et viidata igale inimesele tema potentsiaalidele, mida tegelikult haldab põrgu. Põrgu on otseses mõttes iga inimese kogemuste hoidla, mis võiksid tema organismi varjatud reserve toetada. Algselt ei pidanud põrgu saama inimkogemuste hoidlaks, kuid saatuse tahtel sai selleks. Kahjuks siiani töötab see ladu ainult ühes suunas – võtab ära inimeste võimalused. Erandiks saavad vaid need inimesed, kes juba eluajal loovad kontakti põrguga ja asuvad tegutsema selle huvides. Sellised inimesed saavad eriti edukateks sootsiumis, mitte ainult seetõttu, et süsteem teda toetab, vaid ka paljude talentide (saavutatud tema eelmistes eludes) taastumise tõttu.

On hästi tuntud väljend „Müüs hinge Kuradile”, mida öeldakse inimeste kohta, kes arusaamatutel põhjustel saavad tavalult edukateks ja võimekateks. Kahjuks viib sellise inimese tegevus tavaliselt nutuste tagajärgedeni nii sootsiumile kui temale endale, sest tavaliselt tegutseb ta egegoride huvides, kes püüavad vallutada paljude teiste inimeste teadvused. Nt kirjutab helilooja muusika, mis lausa haarab kuulajaid, programmeerides neid vastavatele tegudele, või kõneleb tribüünile tõusev poliitik nii veenvaid sõnu, et teda hakkavad usaldama miljonid austajad.

Taoliste inimeste talendid aktiveeruvad tavaliselt ümberolijate mõjutamiseks, kuid nende valdajad ise saavad mingite sotsiaal jõudude instrumendiks. Selles mõttes on põrgu sotsiaalsüsteemi partner, toetades inimest kiireloomulises isiklikus arengus ja saab võimaluse tema kaudu otseseks tegutsemiseks tema teadvuse hõivamise

kaudu. Elu lõpus libiseb selline inimene põrgusse, kusjuures mitte osaga oma teadvusest, nagu see enamuse inimestega toimub, vaid kogu oma olemisega.

Ühest küljest võimaldab selline terviklik üleminek põrgulisel tegutseda põrgus küllaltki teadlikult ja saada üsna kiiresti teiste inimeste teadvuste osade valitsejaks. Ometi jääb Kuradile hinge müünud inimene sagedamini põrgu vangiks ega suuda seal välja saada. Tema hing ja valdav osa alateadvusest eksisteerib nüüd põrgus ja seda tema olemise osa, mis uuesti kehastuda saaks, pole enam. Keegi võib arvata, et sellega ta omandab igavese elu, kuid tegelikult saab ta vaid igavesed piinad ja piirangud. Taaskehastumine on ju uuenemine, kuid selline inimene jääb rippuma mingisse ühte seisundisse, sealjuures jäädes ilma füüsilisest kehast, mis on reaalsete tunnetuste alus ja kogu tema teadvus osutub hõivatuks põrgu juhtide instruksioonide järgi tegutsemiseks.

Seega satub inimene täielikul põrgusse üleminekul arengu tupikseisu, millest on väga raske välja rabeleda. Kõik see ei kehti ainult inimeste kohta vaid ka põrgusse sattunud astralolevuste kohta, kes hõivavad seal mistahes positsioone tolle reaalsuse ja kogu põrgu tervikuna, juhtidena.

Praegu on põrgu ummikseisus praktilise võimaluseta mingikski arengu jätkamiseks. Peamine programm, mida põrgu praegu krutib, on elavate inimeste ja nende teadvuste osade energiatega tarbimine. Põrgu poolt saadav energia võib saada suunatud inimeste sotsiaalsetele protsessidele ja ideaaljuhul esile kutsuda süsteemi globaalseid muutusi, kuid neid ressursse kulutatakse inimeste veel suurema hulga teadvuste vallutamiseks, mis inimkonna mandumist veelgi süvendab.

Põrgu pole otseses mõttes too jõud, mis inimkonna arengu võimalusi kitsendab ja tehnokraatlikule arengurajale kinnistab, kuid kahjuks on saanud minu maailm selle eesmärgi teostamise üheks tööriistaks. Selles suhtes on põrgu saanud sotsiaalsüsteemi üheks võimsaimaks tööriistaks ja jõud, kellega põrgu koostööd teeb, suunavad tema energia inimeste vangistamisele. Igas kehastuses isikult omandatud võimeid ära võttes põrgu lihtsalt pisendab enamuse inimeste arenemistahet, seetõttu saabki tehnoloogiate täiustamine praktiliselt ainsaks väljapääsuks väljapääsmatusse.

Sealjuures põrgu, kasutades inimeste suhtes ühte ja sama strateegiat, saab pidevalt omaenda programmi ohvriks, mille tõttu tema võimalused veelgi ahenevad. Seetõttu sattusid inimkond ja põrgu ise, olles üheks tugevamaks inimkonnaga suhtlevaks astralmaailmaks, suletud ringi. Kuna põrgu kasutab inimestega suhtlemisel üht ainsat teadvuse hõivamise programmi, siis suletud ring, milles inimesed ja põrgulised asuvad, aheneb pidevalt, põhjustades veelgi suurema mandumise. Kui me mingit väljapääsu välja ei mõtle, siis kinnistub soovimatu tuhandete aastate tendents alaliseks – see ei võimalda inimkonnal oma potentsiaali tagasi saada ja avada, viies langusse kogu tsivilisatsiooni.

Võibolla tulevikuinimesed ei märkagi enam oma võimaluste ahenemist, kuna mandumine toimub aeglaselt, kuid iga inimene kaotab alaliseks sideme oma alateadvuses uinunud tõeliste omaduste, kvaliteetide ja võimetega, arendades ainult sotsiaalsüsteemi poolt pakutud üksikuid võimeid. Nt võivad tulevikuinimesed saada edukaks kompuutertehnoloogiate kasutamisel, kuid kõik nende tajud saavad kokku puutuda vaid virtuaalse reaalsusega ja füüsilised tundeorganid osutuvad täiesti

ebavajalikeks. /Nagu Hallidel, kellel on kunstliku intellekti täpsus aga samas on nad tundetud, halastamatud ja armastusvõimetud uuritavate tundeliste inimeste suhtes./ Siis osutuvad kõik loominguks võimed, mis inimestel mingil määral veel alles, tagasipöördumatult kaotatuks, need asenduvad primitiivsemate uute arvutiprogrammidena. Sellisel juhul läheb see gigantne inimkehas sisalduv ja alateadvuses säilitatav potentsiaal kaduma alatiseks ja füüsiline keha ise, mis on kõikide aegade omandatud võimete varamu, võib saada mittevajalikuks.

Sisuliselt kaotab inimene võimete, omaduste ja kvaliteetide taastamise võime ja uude ellu tulles jääb süsteemi ees absoluutselt abituks, realiseerides robotlikult ainult süsteemi poolt pakutavaid võimalusi. Seega riskib inimene praegu kaotada peamise, mis tal esialgu veel kuigipalju olemas on – isikliku individuaalsuse, mis väljendub tema iseloomus ja baseerub tema olemuse süvaenergial.

Kui inimene ei suuda enam oma keha alateadlikule mälule toetuda, saab tema tõeline unikaalne individuaalsus alatiseks maetud kehasse ja saab asendatud talle vägivaldselt pealesunnitud kunstliku süsteemiga. Siis need inimesed, kes end süsteemis realiseerima asuvad, unustavad täielikult oma tõelised arenguvajadused ja lakkavad otseses mõttes olemast inimesed. Inimene saab lihtsaks süsteemi robotiks, süsteem hakkab aktiveerima temas vaid neid omadusi, mida süsteem vajab, kuid ise ta on täielikult orjastatud. See saab võimaluste ringi lõpliku ahenemise tagajärjeks, mis inimkonnal oli ja saab taandatud mehhanismiks. Kui midagi ette ei võeta, lõpeb kõik loomuliku mandumisega, sest kõik kaasaegsed sotsiaalsed protsessid on suunatud absoluutse kontrolli ja teadvuse orjastamise võimendamisele.

Muidugi, ma ei jutusta kõike seda mitte teie kurvastamiseks, ma tahaks jõuda inimeste ja põrgu esindajate konstruktiivse suhtlemiseni, mis võimaldaks suletud ringist välja pääseda. Väljapääsuks saab olla kaotatud inimlike oskuste, võimete, kvaliteetide, omaduste taastamine, nende momentaalne igakordne aktiveerimine, sarnaselt hinge Kuradile müünud inimestega toimuvaga. Kuid selline aktiveerimine ei pea viima teadvuse orjastamisele, vaid vastupidi, tema vabastamisele uute arenguradade avanemise tõttu, aga mitte süsteemi plaanide järgi. Kõik see aitab inimkonnal eralduda sellest tehnoloogiatega seotud ahendavast taandarengu teest.

Sellise ahenemise tõttu on kaotajad mitte ainult inimesed vaid ka juhtimise süsteem ise, sest inimeste juhtimise lihtsus viib kõikide juhtimisviiside taandamise mingi ühe “nupuni”, millele vajutamisega saab inimest juhtida. Seepärast ma olen kindel, et kui inimesed hakkavad arenema mitmetahuliseks, siis päästab see lõppkokkuvõttes sotsiaalsüsteemi, milles ta peaks huvitatud olema. Juhtimisviiside jõud tehnoloogiliste arenduste eel toimivad äärmiselt primitiivselt ja see on tingitud sellest, et nende teadvus on juba vallutatud. Kuigi need jõud said oma süsteemi üle kontrolli, ei näe nad ette oma tegude tagajärgi, mille eest peavad hakkama ise põrgus tasuma. Ainsaks süsteemi ülalhoidmise võtteks on alustada mingit täiesti uut protsessi, vastupidist sellele mõttetule inimeste potentsiaali ahistamisele. Ja kuna täna on taolises sammus reaalselt huvitatud kõik osapooled – nii inimesed kui põrgu, isegi sotsiaalsüsteemi degradatsiooni juhtivad jõud, on väljavaade kokkuleppele jõuda.

Praegu on põrgu valiku ees: kas tal õnnestub inimeste suhtes teisiti käituma hakata, aidates samuti oma elanikkonna vabanemisele kaasa, või siis jäävad need olendid alatisteks tema vangideks, üha suuremaid inimmasse endasse neelates. Selle

terava olukorra tõttu, milles põrgu praegu on, saab seda vaadelda mitte inimkonna vaenlasena vaid liitlasena. Inimesed on esialgu veel paremates tingimustes, kuna neil on veel kasutada füüsiliste kehade võimalusi ja teadvus pole veel täielikult vallutatud ja alateadvuse avamiseks on veel mingi võimalus. Kuid astraalreaalsuses, kus põrgu asub, sealsetel olijatel pole isikliku ruumi aluseks saavat füüsilist keha. Nende teadvus on täielikult vallutatud ja võib saada vabastatud vaid juhul, kui tema valdaja sellest maailmast lahkub.

Põrgu asukad tegutsevad ärkvelolekuta unes, võimalus ärgata ja elada tõeliselt seisneb võimaluses kehastuda taas inimkehas, kuid enamusele meist on see tõelise fantastika valdkond. Ometi iga põrguasukas ainult sellest unistabki, sest kogu tema tähelepanu on haaratud mingist võimalusest, mis eksisteerib vaid füüsilises maailmas. Nt need tondid, kes inimesi kiusavad, on tulvil tahet kuidagi füüsilise inimese tunnetega liituda. Sundides inimest mingi painajaliku harjumusega tegelema, saavad nad võimaluse sellele, mida inimene sel momendil kogeb, kaasa elada. Põrgu valitsejad, kes põrgu tontide üle valitsevad, on tagant piitsutatud soovist valitseda ja kuigi nad tavaliselt elavate inimestega ei kontakteeru, saavad tontide kaudu inimmaailmas tegutsedes ometi võimaluse kontrollida sotsiaalseid protsesse.

Ometi on kõik põrgu esindajate ettevõtmised füüsilises reaalsuses äärmiselt primitiivsed, kitsendatud vallutamise programmiga, millega sotssüsteem põrgut toetab. Seepärast kogevad kõik põrgulised pettumusi, võimaluseta oma tõelisi soove, mida nad elu ajal omasid, kehastada. Selles seisnebki piin, millele on kõik põrgu elanikud allutatud. Inimeste kõrval asudes ja nendega tegeldes muutuvad nad vaid kiusajateks ja orjastajateks mitte aga võimaluste endast läbilaskjateks, nagu inimesed sageli Kuradi esindajatest mõtleavad, tontidele oma hinge üle andes.

Põrgu esindajate ja inimeste suhtlemine toimub madalatel vibratsioonidel, sest iga inimene sellisest suhtlemisest ainult pettub ja selle tunde energia, milles põrgu iga elanik asub, saab valdavaks. Seetõttu tahaks kõik põrgu esindajad, sõltumata nende ametitest või algsetest pürgimustest, end sellest maailmast välja ponnistada või siis vähemalt muuta tingimusi, millesse on sattunud. Kui võtta arvesse, et praegu on minu maailmal jäänud pääsemise võimalus, siis põrgu võib ette võtta reaalse katse inimestele vastu tulla, muutes inimkonnaga suhtlemisel oma taktikat. Selline võimalus on avanemas uute energiatega tulekuga, sest nende laine hakkab mõjutama ka meie astraalmaailma, mis inimteadvusega otseses seoses on. Võibolla võimaldab uute energiatega vool tontidel ja teistel põrgu elanikel elavate inimestega suhelda sootuks teisel lainel ja nendes kaotsiläinud võimed aktiveerida.

Nagu ma juba rääkisin, hakkavad uued energiad igal juhul teie alateadvust stimuleerima, aitama teil avaneda, kuigi võimas vibratsioonide juurdevool esialgu pigem desorienteerib teid kui aitab koondada kogu tähelepanu enesetäiustamisele. Inimest on nüüd vaja aidata suunata oma keskendunud tähelepanu kindlasse voolusängi ja mitte killustada ennast paljude soovide vahel, mis ootamatult temas ärkama hakkavad.

Nii kummaline kui see tundub, tondid, kes minevikus inimest kiusasid, võivad nüüd mängida ülitähtsat osa tema tähelepanu ühele taotlusele koondamisel. Tondi rolli täidab sageli inimese enda temast eelmistes kehastustes eraldunud ja põrgusse põrunud teadvuse osa või selle teadvus, kes minevikus on olnud tema sugulane või

armsam. Just sellise tiheda emotsionaalse seose tõttu õnnestub tondil inimest mõjutada ja aktiveerida temas alateadlikud emotsioonid.

Taoline mõju lõpeb tavaliselt negatiivsete programmide tugevnemisena, mis saavad kahjulikeks harjumusteks või pahelisteks käitumisteks, neid kõiki kasutatakse inimesega manipuleerimiseks. Teisest küljest võivad tondid aktiveerida inimesel positiivseid omadusi, mis on samuti programmid, kuid antud kehasuses kasulikud. Taolist aktiveerimist ülal hoides võib tont kontakteeruda inimesega episoodiliselt, nendel momentidel kui on vaja kaotatud võimet taastada. Nt istudes klaveri taha kutsub inimene toda tonti, kes elu ajal oli suur muusik. See tont võib olla tollesama muusiku eelmise kehasuse osa või see, kes minevikus teda hästi tundis. Niiviisi taastub pikapeale kaotsiläinud side ja sedamööda, kuidas see muusikas täiustub, liitub inimese teadvusega veel üks unikaalseid elukogemusi omav, loominguks realiseerimiseks väärtuslik osa. Selline ühendus võib viia selleni, et inimesele tuleb lõplikult tagasi ühe kehasuse teadvus, kui ta oli väljapaistev muusik või temasse asub teine tont, kellel on taolised võimed. Sellisel juhul tontide sisestumine, mille tavaliselt on negatiivne iseloom, aidates kaasa teadvuse hõivamise võimendamisele või koguni meeltesegadusele, avaldab antud juhul oma positiivset tahku.

Tavaliselt inimesesse asuv tont on tema enda ärandatud osa, seepärast hakkab selline inimene tegutsema täiesti teadvustamatult. Sellist hägustatud aruga inimest võib kontrollida mingi egregor, või siis võib kontroll olla teostatud põrgu enda poolt teistelt inimestelt energia ammutamiseks. Kuid kui tondid on inimese enda teadvuse killud ja hakkavad tagasi tulema tema võimete soodsaks aktiveerimiseks, viib see ainult tema teadvuse vabastamisele mitte vangistamisele. Sellisel juhul polegi nii tähtis kas inimesse asus tema enda põrgusse sattunud teadvuse osa või tondiks on teise inimese osa, mis võib käesolevas kehasuses kasulik olla.

Asuvad ju põrgus iga inimese teadvuse tuhanded killud ja kaugeltki kõik neist ei saa olla aktuaalsed antud elus, mida praegu elab nende mineviku valdaja. Seepärast võib kujuneda nii, et võimete ja omaduste aktiveerumine hakkab toimuma teiste inimeste teadvuste osade abil, kes saavad võimaluse elada päriselt reaalse inimese kehas. Muidugi sõltub kõik inimese enda vajadustest ja ta saab valida millise tondiga suhelda. Kui võtta arvesse kõikides kehasustes omandatud kogemuste rohkest, siis võib inimene soovi korral leida üles just selle oma kaotsiläinud osa, mis vastab soovitud omadusele. Kuid võib olla ka nii, et keegi, püüdes väljendada endas eriti väljapaistvaid võimeid ja oskusi, kutsub sooviga unikaalse tondi, kes oma eluajal sai oma valdkonna geeniusiks. Sellisel juhul pole tähtis tondi ühele või teisele inimesele kuuluvus vaid selle inimese sügav soov, mis tõmbas põrgust endale vajalike kogemuste valdaja.

Teie võite küsida – kuivõrd reaalne see on, millest ma jutustan ja kas põrgu võib tõepoolest saada inimestele unikaalseks toeks? Minevikus on põrgu juba olnud toeks nendele, kes on saanud süsteemi käes võimsaimaks instrumendiks ülejäänud inimeste teadvuste hõivamisel. Seepärast inimomaduste aktiveerimise lähenemisviisid on meil juba olemas ja meil jääb üle veel vaid suunata need kasuks mitte kahjuks. Küsimus on vaid selles, kuivõrd õnnestub sellist põrgu ja inimkonna pööret realiseerida, arvestades seda tohutut inertsit, mis meie harjumuspärasel suhtlemisel juba on.

Kahtlemata ei õnnestu põrgul vanadest programmidest momentaalselt eemalduda, sest meie maailma kogu energeetiline struktuur püsib pideval inimeste energia äravõtmisel. Aga kui põrgu asukad midagi ei muuda, jäävad nad alatiseks vangistatuks isiklike ränkade ülesannete poolt ja meie olukorra teravuse mõistmine saab kaasa aidata. Ma loodan, et põrgu esindajatel tekib üksikute inimeste omaette toetamise võimalus mitte nende teadvuse alistamiseks vaid nende võimaluste avardamiseks.

Muidugi peavad selleks leiduma inimesed, kes leiavad endas julgust vaadata põrgule teisiti kui tavaliselt. Standardne seisukoht on seotud hirmuga meie maailma ees, mis on ka õigustatud, kuid nagu sai juba räägitud, just see hirm viibki põrgust sõltuvusse. Teised inimesed aga, vastupidi, tunnevad erilist tõmmet meie reaalsuse poole, kuid see viib nende teadvuse tugevaimasse vangistusse, nt negatiivselt meeletatud tontide nendesse asumisse ja siis saab inimene juba maise elu ajal põrgu tööriistaks. Niiviisi ei vii ükski üldiselt omaksvõetud seisukohtadest inimese ja põrgu konstruktiivse koostööni ja meil tuleb otsida uusi kokkupuutepunkte.

Selles artiklis üritasin luua sellist seisukohta, mis suudaks inimese suhtumist tontidesse ja põrgusse tervikuna välja vahetada. Meie suhtlemise lõppsiht, mis aitaks meil suletud ringist väljuda, ei seisne teadvuse vallutamises, vaid vastupidi, selle vabastamises. Just sellise tulemuseni võib viia eelmistes eludes kaotsiläänud teadvuseosade omanikule tagastamine. Kõik mineviku seisukohad põrgust on ehitatud teadvuse vallutamisele ja polegi oluline, kas see oli suunatud inimesele endale või ta ise püüab seda kasutada teiste inimeste suhtes.

Muidugi, põrgu tavalises arusaamises on manipuleerimise pesa, kuhu inimesed pöörduvad teiste inimeste üle võimu saamise toetuseks. Kuid samas riskivad nad jääda põrgusse seda suurema osaga oma teadvusest, sulgedes endale taaskehastumise võimaluse. Seepärast soovitan oma artikliga põrgu käsitlemisele uut lähenemist, mis sisaldab varjatud võimalust teadvusosade vabastamises ja nende kiireimas aktiveerimises.

Muidugi võite küsida – mille nimel peaks põrgu ise taoliste tegudele asuma? Vastus on lihtne – see on ainuke võimalus välja vahetada miljoneid aastaid tagasi ette võetud ränkaskas suund kui seda astraalset reaalsust alles looma asuti. Kuna põrgu rajajateks olid sotsiaalsüsteemi leiutanud inimesed, siis avaneb põrgul ka vabanemisvõimalus inimestega konstruktiivsel suhtlemisel. Vastasel juhul jääb põrgu lihtsalt pidevalt inimkonnalt energiat tõmbavaks mustaks auguks, mis viib kõikide maapinnal olijate veelgi rängemate tingimusteni.

Arengu uus kurss, mille ma selles artiklis visandasin, võib saada sooviks põrgu elanike enamusele. Lähiajal hakkab selle maailma ühe juhina otsima võimalusi inimestega soodsate suhete loomiseks. Enamikul juhtudest ei hakka kontakteeruma mina ise vaid inimesele lähedased ja tema omadusi toetavad tondid. Kuid et taolised suhted oleksid konstruktiivsed, peaksid leiduma sellest huvitatud inimesed, kes vaatavad põrgule hirmuta ja omakasuhuideta. Meil teiega tuleks tegutseda parimate ajendite alusel, mõeldes mitte ainult endale vaid ka kõikidele teistele Maal elavatele, saame ju just oma ühinemisega pöörata kogu inimkonna arengu uude voolusängi.

Muidugi, väärt on iga soodus kontakt tontide ja inimeste vahel ning ma loodan, et taolisi kontakte saab olema järjest rohkem. Kuid reaalsete tulemuste saavutamiseks kogu inimkonna mastaabis peab üldiselt omaksvõetud seisukoht põrgu kohta välja vahetuma ja inimestel peab põrguelanikega suhtlemisel hirm ära kaduma.

Selle artikliga soovin innustada teid uute seisukohtade võtmisele põrgu suhtes. Kui see saab teis parimaid pürgimusi toetama, soodustades teiste inimestega harmoonilist suhtlemist, võib see saada põrgu mõistmise aluseks. See ei pruugi olla identne selle tulevikuga, mida ma siinkohal valgustasin, teil on võimalus leiutada midagi täiesti uut. Mina aga olen valmis suure huviga ära kuulama kõik vabastamisele suunatud ideed ja olen valmis rängaks ülesandeks, mida põrgul tuleb inimkonna vabaduse riisumise heastamiseks täita. Käesoleval ajal on tähtis tollelt kursilt, mis üleüldisele degradeerumisele kihutab, kõrvale nihkuda mistahes teisele suunale. Tähtis on mitte lasta primitiivsel teadvust vangistaval programmil jääda ainsaks, seepärast võtan ma vaatluse alla mistahes seisukoha, mis põrgu ja inimeste soodsat suhtlemist toetaks.

Ma tänan teid tähelepanu eest põrgu teema vastu ja loodan kuulda huvitavaid ideid kommentaarides. Järgmistes artiklites jätkan seda teemat ja usun, et koos suudame leida uusi kokkupuutepunkte, mis viivad meie ühisele vabanemisele.

Lugupidamisega, üks põrgu juhtidest.